

Homo Ludensviering
16 maart 2014
Ludenkapel, Doorn

“Vriendschap”

"We blijven toch altijd vrienden, Poe?", vroeg Varkentje. "Nog langer", antwoordde Poe. ... Varkentje kwam achter Poe vandaan en ging naast hem staan. "Poe?", fluisterde hij. "Ja, Varkentje?" "Niks", zei Varkentje, en hij pakte Poe's hand vast. "Ik wilde gewoon zeker van jou zijn".

A.A. Milne, Winnie de Poe

Loop niet achter me – misschien wijs ik niet de weg.
Loop niet vóór me – misschien volg ik je niet.
Maar loop naast me, en wees mijn vriend.

Albert Camus

Sirach 6: 5-17 Vriendschap

- 5 Hartelijke woorden maken veel vrienden,
wie goede dingen zegt krijgt een hoffelijk antwoord.
- 6 Laat velen vriendschappelijk met je omgaan,
maar laat slechts één op de duizend je raadgever zijn.
- 7 Als je iemand tot vriend wilt maken,
stel hem dan eerst op de proef, vertrouw hem niet te snel.
- 8 Sommige vrienden zijn enkel je vriend in goede tijden,
in slechte tijden zie je ze niet.
- 9 Er zijn vrienden die opeens je vijand worden
en jullie ruzie tot je schande verder vertellen.
- 10 Er zijn vrienden die met je aan tafel zitten,
maar in slechte tijden zie je ze niet.
- 11 Als het je goed gaat lopen ze achter je aan
en gaan ze gemoedelijk met je slaven om;
12 maar als het je slecht gaat,
keren ze zich tegen je en laten ze je in de steek.
- 13 Ga je vijanden uit de weg en houd je vrienden in de gaten.
- 14 Een trouwe vriend is een veilige schuilplaats,
wie er een gevonden heeft, heeft een schat gevonden.
- 15 Een trouwe vriend is onbetaalbaar,
tegen zijn waarde weegt niets op.
- 16 Een trouwe vriend is een krachtig medicijn,
wie ontzag heeft voor de Heer vindt zo'n vriend.
- 17 Wie ontzag heeft voor de Heer zoekt de juiste vrienden uit;
zoals hijzelf is, zo zijn zijn vrienden.

Je hebt mij zo nodig

Je bent mij zo nodig. Ik weet wel dat de Heer mijn herder is en dat Hij mij niets laat ontbreken, maar wanneer jij mij dat niet bent, weet ik niet wat

mijn leven nog kan zijn. Wanneer Hij jou niet geeft, geeft Hij mij niets, want wat mij niet bereikt wordt door jouw hand is dood voordat ik het ooit krijgen zou.

Dat kan niet, zeg je, want dan stel je mij voor Hem, een verantwoordelijkheid die ik niet dragen kan. Weet je dat zeker?

Lees de psalm. Wie dorst schenkt Hij in overvloed zijn wijn. Maar, liefste, wie anders dan jij is mij zijn beker?

Gabriël Smit, *Leven van Gedichten*, 1969

Het geheim van de rabbi

Leerlingen van een rabbi vonden het heel eigenaardig dat hun meester elk weekeinde, op de avond vóór de sabbat, verdween. Ze verdachten hem ervan in het geheim een ontmoeting te hebben met de Almachtige en met Hem dingen te bespreken die hij aan zijn leerlingen verzwegen. Daarom besloten ze dat één van hen de volgende keer de rabbi onopgemerkt zou volgen. De man die de rabbi volgde zag het volgende: de rabbi trok zijn eigen kleren uit, verkleetde zich als boer, en ging naar een niet-joodse vrouw die verlamd was. Hij verzorgde en verpleegde haar, maakte haar huis schoon, deed de was, gaf de planten water en maakte een heerlijke maaltijd voor haar klaar. Toen de spion terug kwam vroegen de leerlingen: "En, waar was de rabbi? Ging hij naar de hemel?" "Nee," zei de man, "hij ging nog veel hoger."

Anoniem

De waarde van vriendschap

In vriendschap denken we dat we onze geestverwanten zelf gekozen hebben. In werkelijkheid zou van alles en nog wat onze vriendschap verhinderd kunnen hebben: een paar jaar verschil tussen onze geboortedagen, een paar kilometer meer afstand tussen bepaalde huizen, de keus voor de ene universiteit in plaats van de andere, een andere garnizoensplaats, het toevallige feit dat op een eerste bijeenkomst een bepaald onderwerp wel of juist niet ter sprake kwam.

Maar vriendschap is geen beloning voor onze scherpzinnigheid en goede smaak in het opsporen van elkaar. Het is het instrument aan ieder de schoonheid van de ander zichtbaar wordt. Die schoonheid is niets groter dan van duizend anderen; maar vriendschap opent onze ogen ervoor. Zoals elke schoonheid is ze een geschenk, en in goede vriendschappen groeit ze ook nog verder uit door de vriendschap zelf, die dus een instrument is dat zowel scheidt als openbaart. Vriendschap is net zo weinig nodig als filosofie, of als kunst. Het heeft geen waarde bij het overleven. Maar het is wel een van de dingen die het overleven de moeite waard maken.

Vrij naar C.S. Lewis, *The Four Loves*. Vert. Dingeman van Wijnen

Vriendschap

En een jongeman zei: Vertel ons over vriendschap.
En hij antwoordde als volgt.
Je vriend is het antwoord op wat je nodig hebt.
Hij is de akker die je met liefde inzaait en onder dankzegging oogst.
Hij is je gedekte dis en je plekje bij het haardvuur,
want je komt tot hem met je honger en bij hem zoek je rust.
Als je vriend zich openhartig uitspreekt,
ben je niet bevreesd ook je 'nee' uit te spreken, noch houd je je 'Ja' terug.
En als hij zwijgt houdt je hart niet op naar het zijne te luisteren,
want zonder woorden worden in vriendschap alle gedachten,
alle verlangens, alle verwachtingen geboren en gedeeld,
met vreugde zonder luid vertoon.
Als je afscheid neemt van je vriend, ben je niet bedroefd,
want wat je in hem het meest waardeert, wordt je wellicht duidelijker in zijn afwezigheid,
zoals de bergbeklimmer de berg duidelijker ziet vanuit de vlakte.
En laatje vriendschap geen andere bedoeling hebben dan het verdiepen van de geest,
want liefde die iets anders zoekt dan het ontsluiten van haar eigen geheimenis is geen liefde,
maar een uitgeworpen net, en alleen wat waardeloos is wordt gevangen.
Laat het beste wat je hebt bestemd zijn voor je vriend.
Als hij de eb van je tij moet kennen, laat hem dan ook de vloed kennen.
Want wie is je vriend dat je hem zou zoeken om de tijd te doden?
Zoek hem altijd om de tijd te leven.
Hij mag je behoefte vullen, maar niet je leegte.
En laat er in de zoetheid van je vriendschap sprake zijn van lachen en het delen van genoegens,
want in de dauw van de kleine dingen vindt het hart zijn morgenstond en wordt verfrist.

Kahlil Gibran, *De profeet*.

Vertaling: Aleid Swierenga & Mark Desorgher, 1994

Opgeroepen tot de vrijheid

Tussentijds A16, vers 1-3

tekst: Sytse de Vries

melodie: Willem Vogel

1

A Op - ge - roe - pen tot de vrij - heid
uit het land van man en macht,
we - ten wij el - kaar ge - ge - ven
en tot sa - men - klank ge - bracht.

B Nieuw ver - bon - den: vrou - wen, man - nen,
die van vriend - schap zijn ge - diend,
sa - men - spel van de ver - beel - ding
waar - in God zich - zelf laat zien.

Refrein

Naam die op ons is ge - schre ven,
roep ons weg uit on - ze dood
en ver - bindt ons voor het le - ven,
van uw lief - de deel - ge - noot.

- 2 A Wie voor 't vullen van zijn schuren
Armen wéér tot slaven maakt,
wie van mildheid niet wil weten
heeft God in het hart geraakt
- B Tot de grenzen van de aarde
is Gods goedheid uitgebreid.
Zullen wij niet laten delen
in die gaven, wereldwijd?

Refrein: Naam die op ons is geschreven,
roep ons weg uit onze dood
en verbindt ons voor het leven,
van uw liefde deelgenoot.

- 3 A In de schepping zijn de kleuren
van het goddelijk palet
als de regenboog van morgen
voor het leven ingezet:
- B Al wat ademt op de aarde
levend van dezelfde zon,
bondgenoten van de hemel,
drinkend uit dezelfde bron.

Refrein

De Ludenkapel

open - trouw - spiritueel